

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ اگست ۲۰۲۰

"رحمان علی اوف" جای "غنی احمدزی" را پر می کند!؟

پنجشنبه - ۳۰ اسد ۱۳۹۹ - کابل: در خیر ها خواندم که رئیس جمهور تاجیکستان، یعنی کسی که دستانش تا مرفق به خون مخالفان شخصی خودش و مخالفان نظام شبه مستعمراتی تاجیکستان، رنگین است، در یک منطقه نوار مرزی افغانستان با تاجیکستان واقع در ولایت بدخشان، حین بازدید از خاک خودش نه تنها از جنوب دریای آمو از جانب باشندگان منطقه یعنی شهروندان افغانستان استقبال شد، بلکه مردم از راه دور ضمن ابراز خیر مقدم و ادای احترام، خواستار کمک دولت تاجیکستان و شخص وی برای باشندگان افغانستان نیز گردیدند. بالمقابل رئیس جمهور تاجیکستان از آن طرف دریای آمو از طریق بلندگو، باشندگان افغانستان را مخاطب قرار داده، به آنها وعده کمک داد. در یادداشت امروز توجه شما را به نکاتی در همین زمینه جلب می نمایم:

۱- نخست از همه باید نوشت، رئیس جمهور تاجیکستان "رحمان علی" امروز که اینطرف و آنطرف خود را دموکرات نمایش می دهد، "رفیق رحمان علی اوف" یک تن از اعضای "حزب کمونیست شوروی" متوفا و یک تن از کادرهای استخباراتی شوروی متوفا می باشد که به مانند بقیه اعضای رهبری و کادر های آن حزب حین تجاوز رهنانه سوسیال امپریالیسم روس بر افغانستان، از هیچ جنایتی در حق خلق ما دریغ نورزیده است، به مثابه یک افغان، صرف نظر از این که خارجی و یا داخلی است، باید بدانیم که "رحمان علی اوف" ها خون قرضدار ملت ما هستند و نباید دست التجاء به جانب آنها دراز نمایم:

۲- به عنوان یکی از اصول دیپلماتیک که احترام به حق حاکمیت ملی کشور ها را در آن مدون شده است، هیچ زمان هیچ رهبر و یا مقام رسمی یک کشور خارجی حق ندارد، شهروندان یک کشور خارجی را از طریق بلند گو مخاطب قرار داده به آنها وعده و وعید بدهد. این که "رحمان علی اوف" چنان کاری را انجام داده داست، می باید از جانب وزارت خارجه دولت دست نشانده علیه آن احتجاج صورت گیرد؛ کاری که نمی شود چون "حنیف اتمر" سرپرست آن وزارت در زمان حاکمیت مزدوران روس، زیر دست "علی اوف" کار می نمود.

۳- این که مردم ما، فرق نمی کند باشندگان کدام قسمت از افغانستان، شمال، جنوب و یا شرق و غرب، ناگزیر می شوند دست کمک به جانب کشور های همسایه دراز نمایند، در ذات بالا ترین حد نا امیدی شان را از دولت دست نشانده، به تماشا می گذارد.

این که مردم یک محل حین بازدید رئیس جمهور یک کشور همسایه از نقطه ای از نقاط کشور، از طرف دیگر مرز مورد تکریم و تعظیم قرار می گیرد، و مردم محل از بیگانه طلب کمک می نمایند، بیانگر آن است که مردم از این طرف مرز یعنی از زمامداران کشور خودشان مطلقاً ناامید شده اند و مطمئن هستند که این زمامداران به داد آنها نخواهد رسید، از همین رو به بیگانه روی می آورند. چنین روی آوردنی ننگیست بر دامن ناپاک و اولده دولت دست نشانده. هموطنان گرامی!

این حرکت به ظاهر بی اهمیت، در واقعیت امر پیام خطرناکی را با خود حمل می نماید، پیام علاقه باشندگان و شهروندان میهن ما به بیگانگان، پیام این که مردم منافع شان را در همسوئی با بیگانگان بیشتر می بینند تا زمامداران و مردم کشور خودشان، از همین رو دست نیاز به جانب آنها دراز می نمایند. هموطنان گرامی!

این نکته را نزد خود مجسم سازید که فردا باشندگان حوزه غرب کشور، فرش قرمز برای نظام ولایت فقیه پهن نماید، پس فردا باشندگان حوزه های شرق و غرب، به نظامیان پاکستان و روز دیگر باشندگان شمال کشور به بقیه کشور های آسیای میانه، آیا هیچ فکر کرده اید که از افغانستان چه باقی می ماند؟ آیا هیچ بدین فکر نموده اید که هیچ کشوری صرف به خاطر رضای خدا به مردم ما کمک نخواهد کرد و تمام آنها اهداف شوم خود را تعقیب می نمایند؟ اهدافی که در نهایت به نابودی کشور ما منتج خواهد شد. هموطنان گرامی!

دولت دست نشانده با عملکردش مردم ما را به جانب بیگانگان سوق می دهد، باید هوشیار و مراقب باشیم تا در دام توطئه های خارجیانی نینفتیم و این حقیقت را درک نمائیم که طول عمر دولت دست نشانده، معکوساً متناسب است با کاهش عمر کشور.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما می را طلبند!